Prima instanţă: Judecătoria Căușeni (sediul central) Judecător Maximov Ariana
Dosarul nr. 3r-454/26 (2-26049019-02-3r-06072026)

D E C I Z I E

5 noiembrie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Curbet Ion împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul central) din 14 mai 2026, emisă în cadrul cauzei de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Curbet Ion împotriva Primăriei satului Hîrbovăț, Consiliului local Hîrbovăț, Departamentului Cadastru SCT Anenii Noi, terț S.R.L. ,,Basarabia-Agro" privind anularea deciziilor nr. 4/21 din 19 august 2024, nr. 1/14 din 09 februarie 2026 și nr. 5/7 din 11 august 2023, radierea din Registrul Bunurilor Imobile a înregistrării cotelor-părți valorice,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 14 aprilie 2026, Curbet Ion s-a adresat cu acțiune împotriva Primăriei satului Hîrbovăț, Consiliului local Hîrbovăț, Departamentului Cadastru SCT Anenii Noi, terț S.R.L. ,,Basarabia-Agro" prin care a solicitat:

- anularea deciziilor nr. 4/21 din 19 august 2024 ,,Cu privire la inventarierea, identificarea și întocmirea listei bunurilor transmise sau care urmau a fi transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole", nr. 1/14 din 09 februarie 2026 ,,Cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile transmise sau care urmau a fi transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole și înregistrarea acestora în RBI" și nr. 5/7 din 11 august 2023 ,,Cu privire la inventarierea, identificarea și întocmirea listei bunurilor transmise sau care urmau a fi transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole".

- radierea din Registrul bunurilor imobile a înregistrării cotelor-părți valorice cu nr. cadastrale: ***** de pe numele Unității Administrativ-Teritoriale Hîrbovăț cu

obligarea SCT Anenii Noi la înregistrarea în R.B.I. a cotelor-părți valorice pe numele său.

Totodată, reclamantul Curbet Ion a solicitat suspendarea executării deciziilor emise de Consiliul local Hîrbovăț, raionul Anenii Noi nr. 4/21 din 19 august 2024, nr. 1/14 din 09 februarie 2026 și nr. 5/7 din 11 august 2023 până la soluționarea definitivă a cauzei de către instanța de judecată.

În susținerea cererii de suspendare, reclamantul a invocat existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea deciziilor contestate, susținând că acestea au fost adoptate prin aplicarea art. 8^1 din Legea nr. 523/1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale contrar interpretării obligatorii formulate prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 13 din 30 aprilie 2024. A subliniat că mecanismul de dobândire a dreptului de proprietate de către unitatea administrativ-teritorială nu poate fi aplicat bunurilor transmise în contul cotelor-părți valorice și înregistrate în registrul de publicitate, precum și celor transmise în contul acestor cote și deținute în posesie de titulari, chiar dacă nu sunt înregistrate.

În acest sens, reclamantul a susținut că autoritatea publică a ignorat exercitarea posesiei asupra bunurilor de către titularii cotelor-părți valorice, reflectată în acte de moștenire, donație, vânzare-cumpărare și contracte de arendă. A menționat că deciziile contestate afectează inclusiv dreptul de preemțiune al S.R.L. „Basarabia-Agro”, în calitate de coproprietar și arendaș al bunurilor vizate.

Cu referire la pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, reclamantul a relevat că înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor pe numele UAT Hîrbovăț ar permite acesteia să le înstrăineze către terți de bună-credință sau să le greveze cu sarcini, precum ipoteci ori servituți. În opinia sa, asemenea operațiuni ar putea genera consecințe juridice ireversibile, făcând imposibilă executarea unei eventuale hotărâri favorabile și determinând pierderea definitivă a posesiei și a drepturilor sale asupra cotelor-părți valorice.

De asemenea, a invocat riscul perturbării activității economice a S.R.L. „Basarabia-Agro”, care, în calitate de arendaș, a efectuat investiții și planificări economice pe termen lung. A susținut că schimbarea proprietarului afectează stabilitatea raporturilor de arendă, iar deciziile contestate generează un blocaj la serviciul cadastral, care refuză efectuarea operațiunilor solicitate.

Prin urmare, reclamantul a apreciat că suspendarea executării deciziilor este necesară pentru conservarea situației existente și prevenirea unor consecințe care ar lipsi de eficiență protecția judiciară solicitată, transformând examinarea acțiunii într-o procedură fără finalitate practică.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cerința de suspendare pe prevederile art. 172 alin. (2) lit. a) și b) și art. 214 din Codul administrativ.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul central) din 14 mai 2026, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Curbet Ion privind suspendarea executării deciziilor Consiliului local Hîrbovăț, raionul Anenii Noi nr. 5/7 din 11 august 2023, nr. 4/21 din 19 august 2024 și nr. 1/14 din 09 februarie 2026.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul central) din 14 mai 2026, la 18 iunie 2026, Curbet Ion a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi decizii de admitere a suspendării.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a susținut că încheierea contestată este neîntemeiată, întrucât prima instanță nu a apreciat corespunzător motivele invocate în susținerea suspendării executării deciziilor Consiliului local Hîrbovăț și necesitatea asigurării unei protecții judiciare efective a dreptului de proprietate revendicat.

Recurentul a remarcat că motivele prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ au caracter alternativ, astfel încât, pentru suspendarea executării unui act administrativ individual defavorabil, este suficientă constatarea fie a unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestuia, fie a pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin continuarea executării. În acest sens, a subliniat că legiuitorul nu a condiționat aplicarea măsurii de întrunirea cumulativă a ambelor temeiuri.

Cu referire la admisibilitatea cererii de suspendare, recurentul a menționat că deciziile contestate reprezintă acte administrative individuale defavorabile, deoarece afectează drepturile și interesele sale patrimoniale. A precizat că, fiind contestate acte ale consiliului local, nu era necesară respectarea procedurii prealabile, iar examinarea cererii ține de competența materială și teritorială a Judecătoriei Căușeni. Prin urmare, a apreciat că sunt întrunite condițiile pentru examinarea cererii de suspendare.

În continuare, recurentul a invocat faptul că suspendarea executării actului administrativ constituie o măsură de protecție provizorie, destinată să garanteze eficiența unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii. A susținut că aceasta urmărește încetarea temporară a efectelor actului contestat ori amânarea producerii lor, până la verificarea legalității actului, fără a anticipa soluția asupra fondului litigiului.

Referindu-se la existența suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea deciziilor contestate, recurentul a arătat că acestea nu presupun demonstrarea definitivă a nelegalității actelor administrative. Este suficient ca, în urma unei examinări sumare, instanța să identifice împrejurări care permit formarea unei îndoieli întemeiate asupra legalității lor. În opinia sa, stabilirea nelegalității aparține examinării fondului cauzei, în timp ce, la soluționarea cererii de suspendare, instanța trebuie să aprecieze necesitatea protejării provizorii a dreptului subiectiv invocat.

În privința pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, recurentul a susținut că menținerea executării deciziilor contestate poate conduce la constituirea unor noi raporturi juridice referitoare la bunurile litigioase, susceptibile să îngreuneze restabilirea drepturilor sale. A susținut că nu este necesară certitudinea absolută a producerii prejudiciului, fiind suficientă o probabilitate întemeiată a survenirii acestuia, susținută prin împrejurările concrete ale cauzei.

Totodată, a menționat că noțiunea de prejudiciu ireparabil trebuie apreciată prin raportare la importanța dreptului revendicat și la durata procesului, incluzând și situațiile în care repararea prejudiciului ar fi anevoioasă sau nerezonabilă. A apreciat că perpetuarea atingerii aduse dreptului de proprietate pe durata examinării cauzei poate lipsi de eficiență protecția judiciară, chiar în eventualitatea admiterii ulterioare a acțiunii.

De asemenea, recurentul a susținut că măsura solicitată trebuie apreciată prin prisma principiului proporționalității, a urgenței protecției și a necesității prevenirii unor consecințe grave asupra dreptului de proprietate. În opinia sa, refuzul suspendării, în condițiile continuării executării actelor contestate pe durata procesului, poate afecta garanțiile dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, prin lipsirea unei eventuale hotărâri favorabile de efecte practice.

În consecință, recurentul a apreciat că suspendarea executării celor trei decizii este necesară și utilă pentru prevenirea prejudiciilor invocate și asigurarea unei protecții judiciare efective până la soluționarea definitivă a litigiului.

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere, însă până la data examinării cererii de recurs, nu a fost depusă vreo referință.

Admisibilitatea recursului:

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea*

contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată*”.

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Căușeni (sediul central) a emis încheierea recurată la 14 mai 2026, iar la materialele cauzei lipsește dovada de recepționare a încheierii de către partea recurentă. Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de Curbet Ion la 18 iunie 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, Curbet Ion a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

Totodată, Completul judiciar reține că cererea de recurs a fost semnată de către însuși recurentul Curbet Ion.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Curbet Ion, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*”.

Alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*”.

Din materialele cauzei rezultă că, la 14 aprilie 2026, Curbet Ion a depus acțiune în contencios administrativ, în contradictoriu cu Primăria satului Hîrbovăț, Consiliul local Hîrbovăț și Departamentul Cadastru SCT Anenii Noi, cu participarea S.R.L. „Basarabia-Agro” în calitate de terț, solicitând anularea deciziilor Consiliului local Hîrbovăț nr. 5/7 din 11 august 2023, nr. 4/21 din 19 august 2024 și nr. 1/14 din 9 februarie 2026, referitoare la inventarierea, identificarea, aprobarea listelor și înregistrarea bunurilor transmise sau care urmau a fi transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole. De asemenea, reclamantul a solicitat radierea din Registrul bunurilor imobile a înscrierilor cotelor-părți valorice pe numele UAT Hîrbovăț, aferente bunurilor individualizate prin numerele cadastrale indicate în acțiune, și obligarea SCT Anenii Noi să înregistreze cotele-părți valorice respective pe numele său.

Concomitent cu înaintarea acțiunii, Curbet Ion a solicitat suspendarea executării celor trei decizii până la soluționarea definitivă a cauzei, invocând existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestora, precum și pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin continuarea executării lor.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul central) din 14 mai 2026, cererea de suspendare a executării deciziilor contestate a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu această soluție, la 18 iunie 2026, Curbet Ion a declarat recurs, solicitând casarea încheierii și soluționarea prin decizie a problemei respective, în sensul admiterii cererii de suspendare.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

În corespundere cu art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, „*suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică*”.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil”.

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite

cumulativ, și anume: în cazul constatării existenței unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze raţional cu privire la aceasta.

La caz, Completul judiciar reține că, potrivit circumstanțelor expuse în acțiune, Curbet Ion își întemeiază pretențiile asupra cotelor-părți valorice din patrimoniul fostei întreprinderi agricole „CAP Basarabia” pe contractul de donație din 20 decembrie 2022. Reclamantul susține că, după încheierea acestui contract, a deținut bunurile aferente cotelor respective în posesie și folosință, acestea fiind transmise în arendă S.R.L. „Basarabia-Agro”.

Ulterior, au fost adoptate deciziile Consiliului local Hîrbovăț nr. 5/7 din 11 august 2023 și nr. 4/21 din 19 august 2024, referitoare la inventarierea, identificarea și întocmirea listelor bunurilor transmise sau care urmau a fi transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole. Potrivit celor invocate de reclamant, decizia din 19 august 2024 a prevăzut înregistrarea provizorie pe numele UAT Hîrbovăț a cotelor-părți valorice incluse în lista aprobată.

Prin decizia Consiliului local Hîrbovăț nr. 1/14 din 9 februarie 2026 a fost aprobată lista bunurilor imobile transmise sau care urmau a fi transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole, în vederea înregistrării acestora în Registrul bunurilor imobile. Reclamantul susține că această decizie a constituit temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra cotelor respective pe numele UAT Hîrbovăț.

La 13 martie 2026, Curbet Ion s-a adresat SCT Anenii Noi cu o cerere de înregistrare a dreptului său asupra cotelor-părți valorice, în temeiul contractului de

donație din 20 decembrie 2022. Potrivit acțiunii, prin răspunsul din aceeași dată, recepționat la 20 martie 2026, registratorul a refuzat înregistrarea solicitată, invocând deciziile autorității publice locale prin care bunurile vizate au fost trecute în proprietatea UAT Hîrbovăț.

La 27 martie 2026, reclamantul a depus la Consiliul local Hîrbovăț o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea celor trei decizii, susținând că acestea împiedică înregistrarea drepturilor sale asupra cotelor-părți valorice. Invocând nesoluționarea cererii respective, Curbet Ion a sesizat instanța de judecată cu prezenta acțiune, în cadrul căreia a solicitat și suspendarea executării deciziilor contestate.

Astfel, analizând materialele cauzei în coraport cu cadrul legal expus mai sus și cu argumentele recurentului în susținerea solicitării de suspendare, Completul de contencios administrativ concluzionează că instanța de fond a respins corect cererea de suspendare a executării deciziilor Consiliului local Hîrbovăț nr. 5/7 din 11 august 2023, nr. 4/21 din 19 august 2024 și nr. 1/14 din 9 februarie 2026, întrucât argumentele invocate și materialele prezentate în susținerea cererii nu justifică, la această etapă procesuală, constatarea unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actelor contestate sau a unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a acestora.

Or, existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actelor administrative contestate, nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător, or, sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit recurentului.

Deci, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil*, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

În acest sens, se reține că, examinarea cererii de suspendare presupune verificarea sumară a criticilor formulate împotriva actului administrativ, pentru a stabili dacă acestea relevă îndoieli serioase și rezonabile asupra legalității sale, fără soluționarea definitivă a raportului juridic litigios. Simpla contestare a actului nu justifică suspendarea, însă nici împrejurarea că argumentele invocate sunt relevante pentru fondul acțiunii nu permite înlăturarea lor fără o apreciere preliminară. Prin urmare, Completul judiciar examinează susținerile recurentului în raport cu obiectul concret al cererii de suspendare și cu efectele proprii ale deciziilor contestate.

Sub acest aspect, Completul constată că argumentele recurentului trebuie apreciate distinct prin raportare la fiecare dintre motivele prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ. Susținerea privind caracterul alternativ al acestor motive este corectă, însă nu determină, prin ea însăși, admiterea cererii de suspendare. Chiar dacă nu este necesară întrunirea cumulativă a celor două temeiuri, partea care solicită protecția provizorie trebuie să justifice existența cel puțin a unuia dintre acestea în circumstanțele concrete ale cauzei.

Cu referire la existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea deciziilor contestate, Completul judiciar reține că recurentul invocă, în principal, incompatibilitatea preluării cotelor-părți valorice de către UAT Hîrbovăț cu interpretarea formulată prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 13 din 30 aprilie 2024. Prin această hotărâre, dispozițiile art. 8^1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 523/1999 au fost recunoscute constituționale în măsura în care nu se aplică bunurilor transmise în contul cotelor-părți valorice și înregistrate în registrul de publicitate, precum și bunurilor transmise în contul acestor cote, deținute în posesie de titulari, dar neînregistrate. Așadar, hotărârea menționată nu a exclus în întregime mecanismul legal de dobândire a proprietății de către unitățile administrativ-teritoriale, ci a delimitat situațiile în care acesta nu poate fi aplicat.

În consecință, pentru justificarea suspendării prin raportare la această hotărâre, este necesară evidențierea unei legături concrete între situația bunurilor vizate de deciziile contestate și ipotezele protejate prin interpretarea constituțională. Invocarea contractului de donație din 20 decembrie 2022 și a exercitării posesiei prin intermediul raporturilor de arendă constituie argumente relevante pentru examinarea pretențiilor reclamantului, însă existența unui act de dobândire a unei cote-părți valorice nu stabilește, prin ea însăși, întinderea drepturilor asupra fiecărui bun inclus în listele aprobate și situația posesiei acestuia la momentul adoptării deciziilor.

Sub acest aspect, trebuie distins între justificarea interesului reclamantului de a contesta actele administrative și demonstrarea unor indicii suficiente pentru suspendarea executării lor. Contractul de donație explică temeiul dreptului revendicat, dar aprecierea efectelor sale în raport cu bunurile inventariate, cu drepturile transmise de donator și cu situația cadastrală presupune corelarea înscrisurilor relevante. Simpla afirmare a calității de titular al unei cote-părți valorice nu permite extinderea automată a protecției provizorii asupra tuturor bunurilor enumerate în acțiune.

Completul subliniază că această constatare nu echivalează cu impunerea obligației de a demonstra definitiv dreptul de proprietate la etapa suspendării. Standardul aplicabil este unul al examinării sumare, însă acesta presupune totuși indicii temeinice și verificabile, care să susțină îndoiala privind legalitatea actelor. În același sens, Curtea Constituțională a precizat, prin Decizia nr. 68 din 30 aprilie 2026, că autorul cererii de suspendare trebuie să demonstreze existența unor indicii temeinice care pun la îndoială legalitatea actului administrativ, fără ca aceasta să presupună soluționarea fondului cauzei.

Prin urmare, este corectă delimitarea făcută de prima instanță între controlul provizoriu exercitat la examinarea suspendării și verificarea deplină a legalității deciziilor contestate. Această delimitare nu poate fi însă înțeleasă în sensul că argumentele relevante pentru fond ar fi, prin natura lor, excluse de la examinarea sumară. Ceea ce prezintă relevanță este dacă ele evidențiază, în forma în care au fost susținute, o îndoială serioasă și rezonabilă asupra legalității actelor. În speță, argumentarea cererii se concentrează asupra recunoașterii drepturilor patrimoniale revendicate și a consecințelor neînregistrării acestora, fără a demonstra suficient, la această etapă, contradicția concretă dintre fiecare dintre deciziile a căror suspendare integrală se solicită și situația juridică protejată prin hotărârea Curții Constituționale.

Nici invocarea dreptului de preemțiune al S.R.L. „Basarabia-Agro” nu constituie, în sine, un indiciu determinant pentru suspendare. Deciziile contestate privesc inventarierea, aprobarea listelor și înregistrarea bunurilor, iar recurentul nu identifică, în susținerea acestui argument, o operațiune concretă de vânzare în cadrul căreia dreptul de preemțiune ar fi fost împiedicat să fie exercitat. Eventuala incidență a acestui drept într-o operațiune ulterioară nu demonstrează automat nelegalitatea actelor administrative care formează obiectul prezentei cereri.

Cu referire la al doilea temei de suspendare, prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, respectiv existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, Completul reține că este necesară identificarea unui pericol concret și iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului a cărui suspendare se solicită. Prejudiciul poate avea caracter material sau nepatrimonial, însă trebuie explicate atât legătura sa cu actul contestat, cât și motivele pentru care o eventuală soluție favorabilă asupra fondului nu ar asigura o reparare efectivă.

În speță, recurentul invocă posibilitatea înstrăinării bunurilor către terți de bună-credință ori a grevării lor cu sarcini. Totuși, posibilitatea juridică a titularului înscris de a efectua acte de dispoziție trebuie deosebită de existența unui pericol concret și apropiat de realizare a unor asemenea operațiuni. Cererea nu individualizează o procedură de înstrăinare inițiată, o licitație anunțată, o hotărâre de grevare a bunurilor sau alte împrejurări comparabile care să confere caracter iminent riscului invocat.

Este întemeiată observația recurentului că producerea prejudiciului nu trebuie demonstrată cu certitudine absolută. Cu toate acestea, probabilitatea producerii lui

trebuie să rezulte din fapte concrete, iar nu exclusiv din presupunerea că, în viitor, autoritatea publică ar putea dispune de bunuri. Caracterul preventiv al suspendării permite intervenția înaintea producerii pagubei, dar nu înlătură necesitatea justificării riscului.

De asemenea, înregistrarea dreptului pe numele UAT și refuzul înregistrării drepturilor pretinse de reclamant reprezintă consecințe relevante pentru obiectul acțiunii principale, însă nu demonstrează, prin ele însele, imposibilitatea restabilirii situației juridice în eventualitatea admiterii acesteia. Reclamantul solicită tocmai radierea înscrierilor contestate și înregistrarea cotelor-părți pe numele său. Pentru justificarea protecției provizorii, era necesară explicarea circumstanțelor suplimentare care ar face aceste remedii ineficiente ori deosebit de dificil de realizat pe durata procesului.

În acest context, suspendarea executării deciziilor nu poate fi asimilată cu admiterea provizorie a cerinței de înregistrare a drepturilor reclamantului. În măsura în care au fost deja efectuate înscrieri cadastrale, simpla suspendare nu determină automat radierea acestora și nici înscrierea dreptului revendicat. De altfel, art. 214 alin. (6) din Codul administrativ reglementează distinct posibilitatea întoarcerii executării, la cerere și în măsura în care aceasta este real posibilă. Prin urmare, existența blocajului cadastral invocat nu justifică automat măsura solicitată, fără precizarea efectelor care mai pot fi prevenite prin suspendare.

Cât privește riscul perturbării activității S.R.L. „Basarabia-Agro”, referirile la investiții și planificări economice pe termen lung nu sunt însoțite de explicarea unor consecințe concrete și iminente asupra folosinței bunurilor. Nu este individualizat un demers de evacuare, de împiedicare a accesului ori de încetare a raporturilor de arendă care să susțină concluzia că activitatea economică urmează a fi blocată prin executarea în continuare a deciziilor. Totodată, prejudiciile eventual suportate de societate trebuie corelate cu atingerea adusă drepturilor proprii ale reclamantului, simpla invocare a intereselor economice ale terțului nefiind suficientă.

Prima instanță a reținut, așadar, corect că pericolul iminent al producerii unor prejudicii ireparabile nu rezultă din argumentele prezentate. În ceea ce privește referirea acesteia la intervalul dintre încheierea contractului de donație și demersurile de înregistrare, Completul precizează că această împrejurare nu poate constitui, singură, un motiv de refuz al protecției provizorii și nici nu dovedește stingerea dreptului revendicat. Relevante pentru soluționarea suspendării rămân însă lipsa justificării unui risc actual suficient de concret și necesitatea demonstrării legăturii dintre acel risc și continuarea executării actelor contestate.

Argumentele privind admisibilitatea cererii, competența instanței și lipsa obligativității procedurii prealabile nu infirmă aceste constatări. Îndeplinirea condițiilor pentru examinarea cererii permite verificarea ei în fond, dar nu dispensează solicitantul de justificarea unuia dintre temeiurile suspendării.

În aceeași ordine de idei, invocarea principiului proporționalității, a protecției dreptului de proprietate și a garanțiilor procesului echitabil nu determină aplicarea automată a măsurii provizorii. Eficiența protecției judiciare impune examinarea reală a riscurilor invocate, însă nu presupune suspendarea oricărui act administrativ contestat. În lipsa justificării suficiente a unuia dintre temeiurile legale, refuzul suspendării nu prejudecă existența drepturilor patrimoniale revendicate și nici legalitatea definitivă a deciziilor.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către Curbet Ion au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul central) din 14 mai 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Curbet Ion.

Se menține încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul central) din 14 mai 2026, emisă în cadrul cauzei de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Curbet Ion împotriva Primăriei satului Hîrbovăț, Consiliului local Hîrbovăț, Departamentului Cadastru SCT Anenii Noi, terț S.R.L. ,,Basarabia-Agro” privind anularea deciziilor nr. 4/21 din 19 august 2024, nr. 1/14 din 09 februarie 2026 și nr. 5/7 din 11 august 2023, radierea din Registrul Bunurilor Imobile a înregistrării cotelor-părți valorice.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae